

закони и може ли да се събере помощ и отчаянъ възнамерява да напусне Букурещъ и да доде въ Белградъ. 6-то, безъ дата, пише, че категорически е решилъ да напусне, понеже гладенъ се не седяло и щелъ да предаде типографията. 7-о, отъ 9. IX с. г. пише, че решава до напролѣтъ да остане въ Букурещъ и получилъ помощъ отъ Слатина и че запискитѣ му до недѣля ще излезатъ отпечатани. 8-о, 12. X. с. г. пише, че ще продължава съ вестника и до недѣля ще излезе 1-и брой; че книгата четование (уставъ и наставление, потрѣбна на четниците за нападение и отбрана, преведена отъ сръбски), е излѣзла, като му изпраща 25 книги и че събралъ 211 франка и му трѣбвали още 7 австрийски (минца по 12 лв.). 9-о отъ 2. VI. 1874 год. съобщава, че продава печатницата и наесень ще отиде въ България. (Тукъ вече се вижда конфликта между комитета въ Букурещъ и расцеплението имъ на стари и млади, като надмощието сж взели Ботевъ и Стамболовъ.

Въ II отдѣлъ е кореспонденцията на Василь Левски (1869 — 1872). Той съ воеводата Панайотъ Хитовъ е кореспондиралъ съ 3 писма, отъ които едното е общо до водителитѣ П. Хитовъ, Г. Живковъ. Въ него като критикува действията имъ, казва: да се поразгледатъ въ миналото, отъ край до сега и кой съ кого е и малъ работа, па отъ кой день до кой е вървело като жаба презъ угаръ. Сетне едни водили сръбска политика, та не бивало да се работи съ тѣхъ; други руска, трети турска; сетне нападението си единъ други по вестниците и работата дохважда до дуелъ. Като видель всичко това съ очитѣ си, казалъ е, че нѣмало хора (дейци) въ Влашко, затова си е дошелъ въ Българско. Решенията на Централния Български Резолюц. Комитетъ трѣбва да се пращатъ тукъ при тѣхъ, както и тукашнитѣ при васъ. На извикването му въ Букурещъ, нѣма защо сега да отиде. На бележката, защо си е позволилъ да прави програма, печатъ, съ който се разполага въ българс-